

NAGRAĐENI ČLANOVI HRVATSKOG DRUŠTVA BILJNE ZAŠTITE

Srebrna plaketa i povelja uz srebrnu plaketu Željku Lončaru za sudjelovanje u utemeljenju društva i sveobuhvatnu potporu društvu i Seminarima biljne zaštite

Nije teško nabrajati činjenice o postignućima u nečijem životu i nije teško iznositi detalje iz životopisa nekoga tko ti je znanac, tek čovjek kojeg poznaješ površno i kojeg si sretao na poslovnim stazama. No teško je, vrlo teško govoriti o nekome tko ti je više od svega toga, o nekome koga znaš, a i ne znaš, na neki poseban način, o nekome koga voliš i smiješ to izreći javno.

Željko Lončar, za mnoge koji ga znaju Klara, rođen je u proljeće i to je gotovo jedino što u njegovom životu nije ženskog roda. Zato što o tome nije sam odlučivao. Nakon završetka VII. gimnazije upisao je Biokemijski fakultet u Zagrebu no tamo se nije snašao pa prelazi na Poljoprivredni fakultet na kojem diplomira na voćarsko-vinogradarsko-vrtlarskom smjeru.

Radni vijek otpočinje u tadašnjem PK Zadru na objektu Baštica, a nakon dvije godine prešao je u zagrebačko predstavništvo kemijske industrije ZORKA, zadužen za područja Slovenije i Hrvatske. Nakon četiri godine prešao je u tvrtku MONTEDISON, sektor FERMOPLANT-MONTEDISON, a zadaća mu je bila uvođenje i komercijalizacija sredstava za zaštitu bilja. Tada se u Hrvatskoj i šire po prvi put pojavljuje fungicid na osnovi djelatne tvari benalaksil. Nemiran duh i želja za napretkom odvođe ga 1982. godine u tvrtku RHONE POULENC, tada najveću francusku „life-science“ kompaniju, jednu od šest vodećih svjetskih tvrtki u proizvodnji i razvoju sredstava za zaštitu bilja. Iskustvo koje je imao na području fitomedicine dovelo ga je na mjesto osobe odgovorne za SZB na čitavom području Balkana. Strane kompanije tada su čvrsto bile povezane s domaćim tvrtkama pa tako Željko Lončar RHONE POULENC povezuje s tvrtkama Chromos Agro i tadašnjom Plivom. Niz novih molekula iz portfelja velikog RHONE POULENCA, kao što su alu-fosetil, iprodion, fosalon, klormefos, izoproturon ili diflufenikan, imali su važnu ulogu u zaštiti poljoprivrednih kultura od brojnih štetočinja. Vladanje svjetskim jezicima, predanost i nedvojbena odgovornost u poslu doveli su Željka Lončara 1994. godine na funkciju glavnog direktora predstavništva u Zagrebu cijele grupe Rhone Poulenc, što je uključivalo poslove vezane na pesticide, veterinu, farmaceutiku, bazne i specijalne kemikalije. U to vrijeme vodio je i poslove za američku tvrtku Chevron te talijansku tvrtku Mazucelli. Kao operativni direktor za sredstva za zaštitu bilja za područje Hrvatske i drugih zemalja postaje član Odjela za upravljanje srednjeeuropskim zemljama u koje su pripadale Poljska, Češka, Slovačka, Mađarska, Slovenija i Hrvatska.

Godine 2000. spajaju se dva giganta, francuski RHONE POULENCA i njemački HOCHESTA u grupu AVENTIS, gdje kolega Lončar obnaša razne funkcije, od

.....

direktora OPTIM AGRO distribucijske linije za područje jugoistočne Europe do komercijalnog direktora i člana Upravnog odbora AVENTIS-a. U tom razdoblju postaje i direktor tek osnovane, tada neformalne udruge proizvođača sredstava za zaštitu bilja za Hrvatsku, koja će se kasnije dobiti nazvati CROCPA.

U međuvremenu otvara tvrtku AGLON, koju vodi kao direktor sve do umirovljenja 2011. godine. Zar sam uistinu izgovorila tu riječ i zar će Željko Lončar ikada biti umirovljen u bilo kojem smislu? Ne, naravno! Poslovno je i dalje aktivan kao prokurist AGLONA.

Bio je aktivni sudionik domovinskog rata, zapovjednik voda i pripadnik Zbora narodne garde.

Član je inicijativnog odbora za osnivanje Hrvatskog društva biljne zaštite, aktivni sudionik Seminara biljne zaštite od kad je počeo na njih dolaziti sve do danas. Dionicom je svih događanja vezanih na Društvo, od sudjelovanja u raznim odborima, stručnim ekskurzijama, okruglim stolovima, radionicama. Znamo i pamtimo njegovu aktivnost na Seminarima u vrsnim i elokventnim izlaganjima uvijek na najvišoj razini, predstavljajući svoje ali nikada ne vrijeđajući druge. Aktivni sudionik u raspravama, na Skupštinama, ali i na svečanim večerama i plesnom podiju.

A privatno? Sretno je oženjen, otac triju prelijepih kćeri i djed četiri kraljice, unuke. Od pamtivijeka, uvijek i na svakom mjestu okružen je ženskim rodnom. Nema kućnog ljubimca, ima naravno ljubimicu, psa mješanku zaljubljen u njega kao i velika većina ženskog roda svih vrsta.

Biti čovjek unutar ljudske vrste nije baš i nešto i to može svatko, ali biti veliki čovjek, profinjeni gospodin, biti poštovan i voljen, to mogu samo pojedinci kao što je gospodin Željko Lončar.

Čestitamo na nagradi i želimo mu još puno Seminara i zajedničkog vremena.

prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić

**Srebrna plaketa i povelja uz srebrnu plaketu mr. sc. Vladimiru Danon,
dipl. ing. agr. za dugogodišnje članstvo, stručni doprinos i
sveobuhvatnu stalnu potporu Društvu**

Dragi Vladimire, s velikom radošću primio sam vijest da Te je Hrvatsko društvo biljne zaštite odlučilo nagraditi za sve ono što si učinio za naše Društvo.

Jednako tako s osobitim zadovoljstvom prihvatio sam prijedlog da auditoriju kažem nekoliko riječi o Tebi, iako ono što ću izreći nije nepoznato i prisutnima nije ništa nova.

Mr. sc. Vladimir Danon, dipl. ing. agr., rođen je u Zagrebu 1949. na Svetog Nikolu. U Zagrebu je pohađao osnovnu školu i gimnaziju. Nakon završetka studija na Poljoprivrednom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, ratarski smjer, zaposlio se u Institutu za zaštitu bilja, Poljoprivrednog fakulteta Sveučilišta u